

Bilag til Bet. o. Lovf. om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

svarlig. Denne Prøve skal helst finde Sted, efter at et Flertal af Menighedsraadet har ytret Ønske om en saadan Mands Beskikkelse, men før den egentlige Indstilling, hvorved Tallet paa mulige Konflikter mellem divergerende Afgørelser indskrænkes.

Adgang til Forflyttelse for de i Stykke 2 af § 2 omhandlede er i § 4 begrænset ved de i Menighedsraadslovens § 38 anførte Vilkaar. Det vil baade for disse Præster og for den Menighed, hvori de fra først af tiltræder Præstegerningen, være heldigt, at der lettere kan skiftes; men da Omraadet derved udvides til samtlige Landets Stifter, vil det være rigtigt, at der gives den Biskop, der har Ansvaret og Afgørelsen og bør beholde dem begge, Bemyndigelse til ved Prøven at kunne hidkalde 2 af sine Embedsbrødre som Raadgivere, uden at der derved fastslaas bestemte Krav eller en ensartet Prøve for alle. En saadan Ændring vil formentlig ogsaa medvirke til, at Lægmandspræsternes Anseelse ikke forringes, og være til Støtte for vedkommende Biskop i Tvivlstilfælde.

Aldersbegrænsningen i § 4, Stykke 1, som maa være indføjet af Hensyn til Pensionsretten, bør ikke gælde Mænd, som ønskes stadfæstede som Valgmenighedspræster.

§ 6 kan indskrænkes til en Bestemmelse som den nugældende om Revision efter 5 Aars Forløb.

A. J. Rud.

Til Kirkeministeriet.